

Παρασκευή 6 Οκτωβρίου 2023, το απόγευμα, μετά τη δύση του ηλίου, οι Εβραίοι του Ισραήλ και όλου του κόσμου υποδέχονται την αργία του Σαββάτου και ετοιμάζονται για τη γιορτή της Τορά (Σιμχά Τορά), το βιβλίο της ιστορίας του Εβραϊκού λαού που καταγράφει τη σχέση του με τον Θεό και αποτελεί τη βάση της Εβραϊκής θρησκευτικής λειτουργίας και θεολογικής παιδείας. Ισραηλινοί πολίτες, όπως κάθε Παρασκευή βράδυ, κυκλοφορούν αμέριμνοι στους δρόμους, οι νέοι στα καφέ και στα μπαρ, οι παιδικές χαρές γεμάτες παιδιά. Απολαμβάνουν τους καρπούς της οικονομικής ευημερίας παρά τις εντάσεις και τις σποραδικές τρομοκρατικές επιθέσεις που δέχονται.

Στο πολιτικό επίπεδο, με τις «Συμφωνίες του Αβραάμ», που υπέγραψε το Ισραήλ στις 15 Σεπτεμβρίου 2020, με τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (ΗΑΕ), το Μπαχρέιν και το Μαρόκο, εξομαλύνθηκαν οι σχέσεις του με σημαντικά κράτη του Αραβικού κόσμου και αναπτύσσονται ισχυρές οικονομικές σχέσεις. Σχεδόν καθημερινές πτήσεις μεταφέρουν Ισραηλινούς και Άραβες επιχειρηματίες ενώ ταυτόχρονα ξεκινά, μετά από πολλά χρόνια, διάλογος μεταξύ Εβραίων και Μουσουλμάνων θρησκευτικών ηγετών.

Η Σαουδική Αραβία ετοιμάζεται να προσυπογράψει τις Συμφωνίες του Αβραάμ με την προϋπόθεση να ξεκινήσει η διαδικασία επίλυσης και του Παλαιστινιακού προβλήματος. Στο Κιμπούτς Ρεΐμ, στα σύνορα με τη Λωρίδα της Γάζας, καταφθάνουν χιλιάδες νέοι από όλο το Ισραήλ και από το εξωτερικό στο ετήσιο μεγάλο πάρτι της Nona, σε μια μεγάλη γιορτή μουσικής και χορού που υμνούν την ελευθερία και την ειρήνη...

Σάββατο 7 Οκτωβρίου 2023 τα ξημερώματα, χιλιάδες ένοπλοι της Χαμάς γκρέμισαν μεγάλα τμήματα του φράχτη ασφαλείας της Γάζας χρησιμοποιώντας τρακτέρ, αντιαρματικές ρουκέτες και εκρηκτικά και εισέβαλαν στο νότιο Ισραήλ. Ταυτόχρονα, η Χαμάς εκτόξευσε από τη Γάζα χιλιάδες ρουκέτες προς το Ισραήλ. Χρησιμοποίησαν μηχανοκίνητα αλεξίπτωτα για να πετάξουν πάνω από τον φράχτη και άλλοι προσπάθησαν να εισβάλουν από τη θάλασσα. Χωρίστηκαν σε ομάδες και κατευθύνθηκαν προς ισραηλινές πόλεις, οικισμούς και βάσεις του Ισραηλινού στρατού κατά μήκος της συνοριακής γραμμής με τη Γάζα. Τότε άρχισε η σφαγή. Οι τρομοκράτες της Χαμάς ανέλαβαν για πέντε τουλάχιστον ημέρες τον έλεγχο περίπου 10 ισραηλινών πόλεων, τρομοκρατώντας και βασανίζοντας τους κατοίκους τους μέχρι την απελευθέρωσή τους από τον Ισραηλινό Στρατό.

Καθώς ο ήλιος ανέτειλε, ομάδες ενόπλων επιτέθηκαν στο μουσικό φεστιβάλ Nona, το οποίο γινόταν σε μια παραμεθόριο υπαίθρια περιοχή. Ρουκέτες και σειρήνες ηχούν ενώ ταυτόχρονα βαριά οπλισμένοι άνδρες της Χαμάς με φορτηγά, αλεξίπτωτα και μοτοσυκλέτες, πυροβολούσαν αδιακρίτως τα πλήθη των θεατών. Σφάγιασαν εκατοντάδες, βίασαν νεαρές γυναίκες, έκαψαν οικογένειες ολόκληρες κακοποίησαν πτώματα και αφήγααν πολλούς. Αργότερα βρέθηκαν 260 πτώματα στον χώρο του φεστιβάλ. Αυτό που υποτίθεται ότι θα ήταν ένα φεστιβάλ που θα υμνούσε «την ενότητα, την αγάπη, τη φιλία και την ελευθερία», δέχθηκε τη μεγαλύτερη τρομοκρατική επίθεση που σημειώθηκε σε φεστιβάλ στην παγκόσμια ιστορία. Αυτή η τρομακτική επίθεση μετέτρεψε ένα ειρηνικό φεστιβάλ σε ένα εφιαλτικό σκηνικό τρόμου, απαγωγών, βιασμών και δολοφονιών.

Όταν ο Ισραηλινός στρατός (IDF) μπόρεσε να ανακτήσει τον έλεγχο των πόλεων -ύστερα από παρατεταμένες αιματηρές μάχες- οι στρατιώτες βρέθηκαν μπροστά σε τραγικές εικόνες ωμής βίας και απερίγραπτης βαναυσότητας που η Χαμάς είχε αφήσει πίσω: Κούνιες και παιδικά καροτσάκια αιματοβαμμένα. Οικογένειες άψυχες σφιχταγκαλιασμένες. Καμένα σπίτια, απανθρακωμένα πτώματα.

Το Ισραήλ στο στόχαστρο του τρόμου και της βαρβαρότητας. Με την επώδυνη διαδικασία της ταυτοποίησης των πτωμάτων διαπιστώνεται ότι 1200 άνθρωποι άγρια δολοφονήθηκαν, 251 άνδρες, γυναίκες και παιδιά αρπάχτηκαν ως όμηροι και μεταφέρθηκαν στη Λωρίδα της Γάζας, χιλιάδες οι τραυματίες.

Το Κράτος του Ισραήλ, από την ίδρυσή του, δεν είχε βρεθεί ποτέ αντιμέτωπο με μια τόσο μεγάλης κλίμακας υπολογισμένη επίθεση εντός του εδάφους του. Και φυσικά για το γεγονός αυτό θα διερευνηθούν οι ευθύνες τόσο της πολιτικής όσο και της στρατιωτικής ηγεσίας.

Ο πόλεμος

Για δύο χρόνια, το Ισραήλ διεξάγει έναν πολυμέτωπο αγώνα για την επιβίωση του. Εναντίον της Χαμάς για να μην επαναληφθεί η σφαγή της 7ης Οκτωβρίου. Εναντίον της Χεσμπολά για να σταματήσουν οι βομβαρδισμοί στις πόλεις και στα χωριά του Βορείου Ισραήλ που ανάγκασαν σχεδόν 80.000 Ισραηλινούς να εγκαταλείψουν τις εστίες τους και να καταστούν πρόσφυγες στην ίδια τους τη χώρα. Εναντίον των Χούθι στην Υεμένη που εκτοξεύουν πυραύλους για να πλήξουν τη καρδιά του Εβραϊκού κράτους. Εναντίον των Αγιοτολάδων του Ιράν που επιχειρούν να κάνουν πράξη τις απειλές τους για την εξάφaniση του «σιωνιστικού καρκινώματος» από το χάρτη της Μέσης Ανατολής.

Το Ισραήλ δεν διεκδικεί σπιθαμή εδάφους από κανέναν. Διεκδικεί και αγωνίζεται για την ασφάλεια και την ευημερία των πολιτών του, ακριβώς όπως θα ενεργούσε κάθε ευνομούμενο κράτος που θα δεχόταν μια τέτοια συντονισμένη και πολυμέτωπη επίθεση. Ένας πόλεμος που έχει κοστίσει και τη ζωή χιλιάδων αμάχων Παλαιστινίων που χρησιμοποιήθηκαν ως ανθρωπίνες ασπίδες από τους τυράννους της Χαμάς που διοικούσαν την Λωρίδα της Γάζας από το 2005. Ενός καθεστώτος στιγμών, φανατικών Ισλαμιστών που αντί να επενδύσουν στην ευημερία των κατοίκων της Γάζας, έσκαβαν υπόγειες σήραγγες και έστηναν στρατιωτικές εγκαταστάσεις στα σπίτια τους, στα σχολεία και στα νοσοκομεία, για να πλήττουν τον άμαχο πληθυσμό στο Ισραήλ.

Η Χαμάς από την ίδρυσή της, κατάφερε στην ουσία να μετατρέψει έναν θρησκευτικό πόλεμο εναντίον του Ισραήλ και των Εβραίων σε έναν εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα των Παλαιστινίων. Το θρησκευτικό μίσος εναντίον των Εβραίων εξελίχθηκε γρήγορα σε μια σύγκρουση για την απελευθέρωση της γης. Η Χαμάς, εδώ και πολλά χρόνια έχει κινητοποιήσει το μίσος κατά των Εβραίων σε όλο το κόσμο, χρησιμοποιώντας το κράτος του Ισραήλ και ως στόχο και ως κύριο όπλο. Όπως γράφει σε άρθρο του ο Βρετανός απόστρατος Συνταγματάρχης Richard Kemp, «Η Χαμάς είναι η πιο πετυχημένη αντισημιτική οντότητα

στο κόσμο, όλοι χορεύουν στην καταστροφική μελωδία της: άλλοι από κακία, άλλοι από άγνοια και άλλοι χοροπηδώντας στα τυφλά».

Η επιχείρηση δαιμονοποίησης

Οι καταγγελίες κατά του Ισραήλ υιοθετούνται αβίαστα από κυβερνήσεις και στρατιές χρήσιμων, δήθεν ευαίσθητων, που ακολουθούν δουλικά τη διεφθαρμένη ατζέντα των τρομοκρατικών αυτών οργανώσεων. Ο στόχος τους όμως δεν περιορίζεται στο να πλήξουν την εικόνα του Ισραήλ, αλλά και να εκφοβίσουν τους Εβραίους στη Διασπορά, όπως έγινε πρόσφατα με τη δολοφονική επίθεση στη συναγωγή του Μάντσεστερ. Έτσι, η Χαμάς και Χεσμπολά μαζί με την Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν και τους υποστηρικτές τους, με μια προσεκτικά ενορχηστρωμένη εκστρατεία, υποκίνησαν και καλλιέργησαν τον αντισημιτισμό σε όλο τον κόσμο.

Ο ελεύθερος κόσμος φτάνει σε νέα ύψη παραλογισμού. Μια τρομοκρατική οργάνωση της οποίας η ιδεολογία είναι ναζιστική, και ως προς τις προθέσεις και ως προς τους σκοπούς, μια οργάνωση της οποίας οι εκπρόσωποι μιλούν για την εξόντωση των Εβραίων, όλων των Εβραίων, και μερικές φορές επίσης για την εξόντωση των Χριστιανών, εξαπέλυσε στις 7 Οκτωβρίου 2023 την πιο δολοφονική τρομοκρατική επίθεση, από την επίθεση κόλασης της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, εναντίον των Ηνωμένων Πολιτειών.

Είναι γεγονός ότι σε όλα τα διεθνή φόρα που ιδρύθηκαν αμέσως μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο υπάρχει αυτόματη και σκοτεινή πλειοψηφία εναντίον του Ισραήλ. Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, αποφάσισε την έκδοση διεθνών ενταλμάτων σύλληψης κατά ορισμένων εκ των επικεφαλής του κράτους και του στρατού. Είναι σαν να εξέδιδε ένα διεθνές δικαστήριο ένταλμα σύλληψης για τον Ουίνστον Τσόρτσιλ, λόγω των βομβαρδισμών της Δρέσδης και του Αμβούργου, και όχι εναντίον του Αδόλφου Χίτλερ, του πιο αποτρόπαιου ανθρώπινου τέρατος που έχει προκύψει για την ανθρωπότητα. Διατυπώνεται η κατηγορία περί γενοκτονίας όταν το σύνολο των στοιχείων που επικαλούνται οι επιτροπές του ΟΗΕ προέρχονται αποκλειστικά από το υπουργείο υγείας της Χαμάς το οποίο αποφεύγει επιμελώς να διαχωρίσει τα θύματα ανάμεσα σε αμάχους και ενόπλους. Ένα δεύτερο ερώτημα αφορά στην ευθύνη της Χαμάς στην απώλεια αμάχων, τους οποίους χρησιμοποιεί ως ανθρώπινη ασπίδα παραβιάζοντας κάθε στοιχειώδη σεβασμό στην αξία της ανθρώπινης ζωής. Βεβαίως υπάρχουν θύματα ανάμεσα στον άμαχο πληθυσμό και έχουν γίνει εγκλήματα, είτε ως αποτέλεσμα παράπλευρων απωλειών είτε διαταγών που παραβίασαν τους κανόνες πολέμου που προβλέπονται από το Διεθνές Δίκαιο. Αυτό όμως δεν συνιστά γενοκτονία. Είναι αλήθεια ότι ακραίοι υπουργοί της Ισραηλινής κυβέρνησης έχουν διατυπώσει απόψεις υπέρ του εκτοπισμού των Παλαιστινίων από τη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική όχθη του Ιορδάνη. Τέτοιου είδους απόψεις που έρχονται σε απόλυτη αντίθεση με τις ίδιες τις βασικές αρχές του Εβραϊσμού, ιστορικά δεν υιοθετήθηκαν από καμία κυβέρνηση του Ισραήλ.

Σχολιάζοντας τη διαδικασία παραπομπής του Ισραήλ στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης με την κατηγορία επιχείρησης γενοκτονίας εναντίον των Παλαιστινίων της Γάζας, ο ηγέτης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης της Ισραηλινής Βουλής, Γιαίρ Λαπίντ ανέφερε χαρακτηριστικά: «Στις 7 Οκτωβρίου, τρομοκράτες της Χαμάς εισέβαλαν σε σπίτια Ισραηλινών πολιτών, αθώων πολιτών. Δολοφόνησαν, βίασαν και αιχμαλώτισαν παιδιά, ηλικιωμένους, γυναίκες και μωρά. Αντί να βάζουν τους δολοφόνους στο εδώλιο, ο κόσμος σήμερα κρίνει τους δολοφονημένους. Δεν δικάζεται σήμερα μόνο το κράτος του Ισραήλ, αλλά η ακεραιότητα της διεθνούς κοινότητας. Εάν μια χώρα που αμύνεται ενάντια σε μια βίαιη επίθεση από δολοφόνους τρομοκράτες μπορεί να παραπεμφθεί στο δικαστήριο για γενοκτονία, η «Σύμβαση Γενοκτονίας» έχει γίνει μέσο επιβράβευσης της τρομοκρατίας και προώθησης του αντισημιτισμού».

Η Εβραιοφοβία

«Το αξίωμα της νέας εβραιοφοβίας είναι το ακόλουθο», λέει ο **Γάλλος Φιλόσοφος Πιέρ Αντρέ Ταγκιέφ** σε συνέντευξη που παραχώρησε στην Αναστασία Ηλιαδέλη και Ανδρέα Πανταζόπουλο το 2011: «οι Εβραίοι αποτελούν έναν περιττό λαό. Από την άποψη αυτή υπάρχει μια συνέχεια στις μορφές εχθρότητας κατά των Εβραίων. Στον παλιό πολιτικό αντισημιτισμό οι Εβραίοι ενσάρκωναν τον αντί-τύπο του «χωρίς-πατρίδα». Σήμερα, στο πλαίσιο μιας εβραιοφοβίας με αντισιωνιστική βάση, ενσαρκώνουν τον αρνητικό τύπο του «εθνικιστή» (αποικιοκράτη, ακόμα και «ρατσιστή»). «Ο παραδοσιακός αντισημιτισμός θέτει εν αμφιβόλω την ένταξη των Εβραίων στην κοινή ανθρωπότητα. Πράγμα το οποίο μπορεί να μεταφραστεί με την ακόλουθη προσταγή: «Εβραίοι, πάψτε να είσθε Εβραίοι για να γίνετε άνθρωποι!». Οι Εβραίοι, για να γίνουν ανθρωπίνως αποδεκτοί, πρέπει να εξαφανισθούν ως Εβραίοι. Στη νέα όμως αντιεβραϊκή κοσμοαντίληψη, το πρώτο βήμα αυτής της εξαφάνισης δεν είναι άλλο από την καταστροφή του Ισραήλ», υποστηρίζει ο Ταγκιέφ. «Η υλοποίηση αυτού του στόχου αποτελεί τη «λύση» του νέου «εβραϊκού ζητήματος», που είναι αποτέλεσμα του εξισλαμισμού του αντισιωνιστικού λόγου, ο οποίος αναμειγνύει επιχειρήματα εθνικιστικού ή εθνοτικο-εθνικιστικού τύπου με τα πολιτικο-θρησκευτικά θέματα του μουσουλμανικού φονταμενταλισμού. Το «αντισιωνιστικό» πρόγραμμα, στις ριζοσπαστικές εκδοχές του, έχει έναν ρητό στόχο: να «εκκαθαρίσει» ή να «ξεπλύνει» την Παλαιστίνη από τη «σιωνιστική παρουσία», που τη θεωρεί ως «εισβολή» η οποία κηλιδώνει μια παλαιστινιακή ή αραβική (για τους εθνικιστές) γη, ή μια γη του Ισλάμ (για τους ισλαμιστές)».

Ποιες είναι οι εν τω μεταξύ μεταμορφώσεις που έχει υποστεί μεταπολεμικά ο αντισημιτισμός; Ο Ταγκιέφ προτείνει να αντικαταστήσουμε δύο λέξεις: όπου γίνεται λόγος για «αντισημιτισμό» να τον αντικαταστήσουμε με την «εβραιοφοβία» και όπου αναφέρονται οι «Εβραίοι» να βάλουμε «σιωνιστές».

Η βουλευτής της Ισπανικής Αριστεράς **Pilar Rahola** το 2010 είπε στο Διεθνές φόρουμ κατά του αντισημιτισμού:

«Στο σταυροδρόμι των ηττών της ηθικής της αριστεράς, της δημοσιογραφίας, της κριτικής σκέψης, των Ηνωμένων Εθνών, του Ισλάμ, βρίσκεται το Ισραήλ. Ορφανό και ξεχασμένο από μία λογική αριστερά, ορφανό και εγκαταλελειμμένο από τη σοβαρή δημοσιογραφία, ορφανό και καταδικασμένο από έναν αξιοπρεπή ΟΗΕ και ένα ανεκτικό Ισλάμ, το Ισραήλ αντιμετωπίζει το πρότυπο του 21ου αιώνα: την απουσία μιας σταθερής δέσμευσης στις αξίες της ελευθερίας. Τίποτα δεν φαίνεται παράξενο. Η Εβραϊκή κουλτούρα εκπροσωπεί, όπως καμία άλλη, τη μεταφορά μιας έννοιας πολιτισμού που πλήττεται σήμερα από παντού. Οι Εβραίοι είναι το θερμόμετρο της παγκόσμιας υγείας. Κάθε φορά που ο κόσμος είχε πυρετό ολοκληρωτισμού, υπέφεραν. Στον Ισπανικό Μεσαίωνα, στους διωγμούς των Χριστιανών, στα Ρωσικά πογκρόμ, στον Ευρωπαϊκό φασισμό, στον Ισλαμικό φονταμενταλισμό. Πάντα, ο πρώτος εχθρός του ολοκληρωτισμού ήταν ο Εβραίος. Και στη σημερινή εποχή της ενεργειακής εξάρτησης και της κοινωνικής αβεβαιότητας, το Ισραήλ ενσαρκώνει τον αιώνιο Εβραίο.

Ένα έθνος παρία μεταξύ των εθνών, για ένα λαό παρία μεταξύ των λαών. Αυτός είναι ο λόγος που ο αντισημιτισμός του 21ου αιώνα έχει φορέσει το αποτελεσματικό προσώπειο του αντι-Ισραηλισμού ή του συνώνυμου του, του αντι-Σιωνισμού. Είναι όλη η κριτική κατά του Ισραήλ αντισημιτική; ΟΧΙ. Αλλά όλος ο σημερινός αντισημιτισμός έχει μετατραπεί σε προκατάληψη και δαιμονοποίηση του Εβραϊκού Κράτους. Νέα ρούχα για ένα παλιό μίσος».

Θα ήταν εύκολο, έως και απλοϊκό να ερμηνεύσει κανείς την έξαρση του αντισημιτισμού στην Ευρώπη και στην Αμερική, ως συνέπεια των Ισραηλινών επιχειρήσεων στη Γάζα μετά τον όλεθρο που σκόρπισε η Χαμάς την 7η Οκτωβρίου στο Νότιο Ισραήλ. «Για τον αναπτυσσόμενο αντισημιτισμό ευθύνονται η Ισραηλινή επιθετικότητα και η υποστήριξη που παρέχουν οι Εβραίοι στο κράτος του Ισραήλ», «δεν είμαστε αντισημίτες, αλλά το Ισραήλ ασκεί αποικιοκρατική πολιτική και τελεί μια γενοκτονία σε βάρος του Παλαιστινιακού λαού», αυτά εν ολίγοις ισχυρίζονται οι σημαιοφόροι του νέου αντισημιτισμού που εξαπλώνεται με ραγδαίους ρυθμούς.

Η Ευρώπη μετά την 7η Οκτωβρίου 2023

Στην ίδια Ευρώπη όπου υψώθηκε ο σταυρός ως σύμβολο θρησκευτικού αντισημιτισμού και στη συνέχεια η σβάστικα ως σύμβολο φυλετικού αντισημιτισμού, τώρα υψώνεται η παλαιστινιακή σημαία που έχει καταστεί σύμβολο εθνικού αντισημιτισμού, μέσω του οποίου προσπαθούν να καταστρέψουν το Ισραήλ.

Ούτε στις 7, ούτε στις 8, ούτε στις 9, ούτε στις 10 Οκτωβρίου 2023, πέρασαν μέρες, πέρασαν βδομάδες και οι δρόμοι της Αθήνας και άλλων πρωτευουσών του κόσμου ήταν άδαιοι από διαδηλωτές. Καμιά διαδήλωση κομμάτων, κοινωνικών και επαγγελματικών φορέων, συνδικάτων, μη κυβερνητικών οργανώσεων για να απαιτήσουν να μπει τέρμα στη τρομοκρατία, να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους με τον Ισραηλινό λαό, να καταδικάσουν τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν από τους Παλαιστίνιους της Χαμάς και που με πανηγυρικό τρόπο γιόρταζαν τη σφαγή Άραβες και Παλαιστίνιοι στους δρόμους της Ραμάλα, του Αμάν και της Τεχεράνης.

Ο κόσμος κατάλαβε, σκέφθηκε ο αφελής, ότι το Ισραήλ κινδυνεύει πραγματικά από τη τρομοκρατία και προφανώς θα κατανοήσει την απόφαση των Ισραηλινών να προστατεύσουν την ίδια την ύπαρξη τους. Έκανα λάθος! Οι δρόμοι της Αθήνας, όπως και άλλων πρωτευουσών στην Ευρώπη γέμισαν από διαδηλωτές... Σημαίες της Παλαιστίνης κυματίζουν σε δημαρχιακά κτήρια. Κανένας λόγος για το δικαίωμα των Ισραηλινών να ζουν χωρίς τον φόβο του θανάτου να παραμονεύει στη καθημερινότητά τους. Κανένα ενδιαφέρον για τη κατάσταση των Ισραηλινών ομήρων. Σαν να μην υπάρχουν! Υπερασπίζονται μόνο το δικαίωμα των Παλαιστίνιων να «απελευθερώσουν την Παλαιστίνη», να τρομοκρατούν τους Ισραηλινούς πολίτες μέχρι να τους εξαφανίσουν και την τρομοκρατία να την αποκαλούν «αντίσταση».

Τη σφαγή της 7ης Οκτωβρίου είτε σκοπύμως τη λησμονούν είτε τη δικαιολογούν. Και να κάποιος συγγραφέας, καλλιτέχνης, καθηγητής και κάθε λογής πρόθυμοι να υπογράψουν κείμενα κολάφους εναντίον του Ισραήλ, να κατηγορούν το Ισραήλ ότι διαπράττει γενοκτονία, να ζητούν την απελευθέρωση της Παλαιστίνης από τον Ιορδάνη ποταμό μέχρι τη Θάλασσα... Δεν ζητούν κράτος δίπλα στο Ισραήλ- ζητούν μια Παλαιστίνη απαλλαγμένη από Εβραίους! Αυτός είναι ο στόχος της Χαμάς και των υποστηρικτών της. Και όλων εκείνων που δεν άρθωσαν λέξη για να καταδικάσουν τη σφαγή των Ισραηλινών. Οι Ισραηλινοί ζουν τον απόλυτο εφιάλτη: να τους σφάζουν, και μετά να τους χαρακτηρίζουν ως εγκληματίες. Όταν οι Εβραίοι σφάζονται οι δρόμοι της Αθήνας είναι άδαιοι - όταν οι Εβραίοι αμύνονται για να επιβιώσουν, οι δρόμοι γεμίζουν από διαμαρτυρόμενους! Γιατί; Γιατί θέλουν τους Εβραίους να υπόκεινται καρτερικά τα πογκρόμ, να μην αντιδρούν, να εισβάλλουν και να καίνε τα σπίτια τους και απλά να τα εγκαταλείπουν, να βλέπουν να αρπάζουν τα παιδιά τους και απλά να κλαίνε... Αυτό ακριβώς ζητάνε οι επιλεκτικά ευαίσθητοι! Να τους απομονώσουν από το κοινωνικό περίγυρο, να τους δαιμονοποιήσουν για να απονομιμοποιήσουν την ύπαρξη τους ως Εθνική οντότητα στη γη του Ισραήλ. Και αυτό είναι αντισημιτισμός! Διότι επιχειρούν να στερήσουν το συλλογικό δικαίωμα των Εβραίων να ζουν ως έθνος στο κράτος του Ισραήλ, που γεννήθηκε από τις στάχτες του Ολοκαυτώματος!

Η κριτική στη κυβέρνηση του Ισραήλ, όσο αυστηρή κι αν είναι αυτή, δεν είναι αντισημιτισμός. Η ταύτιση όμως του Ισραήλ με τους ναζί, συνιστά ταύτιση με το απόλυτο κακό, οδηγεί στη δαιμονοποίηση του και στην απονομιμοποίηση του δικαιώματος της ύπαρξης του ως κράτος. Αυτό δηλαδή που βαφτίζουν ως αντισιωνισμό - δεν είναι παρά η σύγχρονη μορφή του Αντισημιτισμού. Με «Α» κεφαλαίο!

80 χρόνια αφότου οι συμμαχικές δυνάμεις αποκάλυψαν τη φρίκη του Άουσβιτς και των άλλων στρατοπέδων εξόντωσης, όσοι επιβίωσαν της φρίκης της Σοά και οι απόγονοί τους, στις 7 Οκτωβρίου του 2023 υπέστησαν ένα δεύτερο τραύμα. Είναι το τραύμα της ισραηλινής κοινωνίας. Κάποιοι που γλύτωσαν, με ανεξίτηλο τον αριθμό που οι ναζί σφράγισαν στο μπράτσο τους δολοφονήθηκαν ή αρπάχθηκαν ως όμηροι από τη Χαμάς.

Και επί δύο χρόνια, οι αρνητές του Ολοκαυτώματος, αυτοί που διδάσκουν στα σχολεία τους το μίσος εναντίον των Εβραίων, αυτοί που πανηγύρισαν τη σφαγή της 7ης Οκτωβρίου στους δρόμους της Ραμάλα, της Τεχεράνης και της Άγκυρας, συναντώνται με τους δήθεν υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στοχοποιούν, ξανά, τους Εβραίους. Απέναντί τους, η Ισραηλινή κοινωνία, Εβραίοι, Άραβες, Δρούζοι και Βεδουίνοι πολίτες μαζί, απέδειξαν ότι δεν είναι τόσο ευάλωτοι όσο λανθασμένα πίστευαν οι τρομοκράτες, ότι μπορούν να είναι ενωμένοι απέναντι στην απανθρωπιά της τρομοκρατίας παρά τις διαφορές μεταξύ τους, ότι το Ισραήλ παραμένει προπύργιο της Δημοκρατίας σε μια περιοχή που ανθούν η θεοκρατία, η μασαλλοδοξία και ο φανατισμός.

Η επόμενη μέρα

Δύο χρόνια μετά, οι 20 ισραηλινοί όμηροι που επέζησαν στα έγκατα της Γάζας απελευθερώθηκαν και θα επέστρεψαν στα σπίτια τους, ο πόλεμος θα τερματισθεί, και τελικά θα ηττηθούν η υστερία και ο φανατισμός εναντίον του κράτους του Ισραήλ, ώστε Ισραηλινοί και Άραβες να πάνε να παίζουν τα παιδιά τους.

ΠΗΓΗ: [The books' journal - Τεύχος 169 - Οκτώβριος 2025](#)